

Συνέντευξη με την κυρία Δήμητρα

1. Για πείτε μας λίγα γεγονότα από τη ζωή σας κ. Δήμητρα; Για τα παιδικά σας χρόνια και πως γνωρίσατε τον σύζυγό σας;

Είμαι 93 χρονών και μένω στην Πρέβεζα. Έφυγα από το νησί μου Άγιο Ευστράτιο όταν ήμουν ακόμα νέα.

Πέρασα πολύ δύσκολα παιδικά χρόνια γιατί δεν πήγα καθόλου σχολείο λόγω του πολέμου και όπως όλοι γνωρίζουμε το σχολείο είναι πολύ σημαντικό για την εκπαίδευση. Ήθελα να γίνω δασκάλα, να μαθαίνω τα παιδιά γράμματα αλλά αυτό δεν μπόρεσα να γίνω. Τον σύζυγό μου Βαγγέλη τον γνώρισα στο νησί όταν ήταν εξορία. 9.000 άνθρωποι είχαν έρθει εξορία στο νησί αλλά εγώ έναν ξεχώρισα και έναν αγάπησα...

Η ζωή ήταν σκληρή και η δουλειά πολύ κουραστική. Η μητέρα μου μου έμαθε να δουλεύω το αργαλειό και το πώς να φτιάχνω υφαντά. Δούλευα στα χωράφια από μικρή ηλικία. Αποξεράναμε τους ξηρούς καρπούς για τον χειμώνα και φροντίζαμε το σιτάρι και τα χωράφια μας το καλοκαίρι. Θυμάμαι ακόμα την εικόνα που η θεία μου ζύμωνε το ψωμί, την φρέσκια μυρωδιά του και την ωραία του γεύση.

2. Τι έχει αλλάξει από την παλιά ζωή σας; Υπάρχουν κάποια πράγματα που σας στεναχωρούν;

Πολλά έχουν αλλάξει από τότε που ήρθα στην Πρέβεζα με τον σύζυγό μου, το περιβάλλον καινούρια πρόσωπα, η δουλειά και οι συνήθειες. Στεναχωριέμαι καμιά φορά διότι ο σύζυγός μου έχει φύγει από το 2003 δηλαδή 18 χρόνια τώρα. Αυτό το γεγονός με στεναχωρεί πολύ διότι τον αγαπούσα πολύ αυτόν τον άνθρωπο.

Συνέντευξη με την κυρία Δήμητρα

Θυμάμαι ακόμα εκείνη την στιγμή που ο Δήμαρχος του χωριού Άγιου Ευστράτιου μας κάλεσε στην πλατεία να μας δώσει το ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ για την συμμετοχή μας στην Εθνική Αντίσταση του Ελληνικού Λαού 1941-1945. Η απονομή έγινε στις 8 Αυγούστου του 1985.

3. Τι θα συμβουλευάτε τους νέους ανθρώπους;

Τους συμβουλεύω να ζήσουν τις ζωές τους όσο είναι ακόμη νέοι, να έχουν κατανόηση και το ποιο σημαντικό αγάπη.

